

SEXTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 19 JULI

Läsning

2 Mos 14:5-18

När kungen i Egypten fick höra att Israels folk hade flytt, förvandlades faraos och hans tjänares hjärtan mot folket, och de sade: »Hur illa gjorde vi inte, när vi släppte Israel, så att de nu inte mer skall tjäna oss!« Och han lät spanna för sina vagnar och tog sitt folk med sig. Han tog 600 utvalda vagnar, och alla vagnar som eljest fanns i Egypten, och krigsmän på dem alla. Ty Herren förstockade faraos, den egyptiske kungens hjärta, så att han förföljde Israels barn, när de nu drog ut med upplyft hand. Och egyptierna, alla faraos hästar, vagnar och ryttare och hela hans här, förföljde dem och hann upp dem, där de slagit läger vid havet, vid Pi-Hahiroth, framför Baal-Sefon.

När så farao var helt nära, lyfte Israels barn upp sina ögon och fick se att egyptierna kom tågande efter dem. Då blev Israels barn mycket förskräckta och ropade till Herren. Och de sade till Mose: »Fanns då inga gravar i Egypten, eftersom du har fört oss hit till att dö i öknen? Hur illa gjorde du inte mot oss, när du förde oss ut ur Egypten! Var det inte det vi sade till dig i Egypten? Vi sade ju: 'Låt oss vara, så att vi får tjäna egyptierna.' Ty det vore bättre för oss att tjäna egyptierna än att dö i öknen.« Då svarade Mose folket: »Frukta inte. Stå fasta, så skall ni se vilken frälsning Herren i dag skall bereda er. Ty aldrig någonsin skall ni mer få se egyptierna så, som ni ser dem i dag. Herren skall strida för er och ni skall vara stilla därvid.«

Och Herren sade till Mose: »Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn att de drar vidare. Men lyft du upp din stav, och räck ut din hand över havet, och klyv det itu, så att Israels barn kan gå mitt igenom havet på torr mark. Och se, jag skall förstocka egyptiernas hjärtan, så att de följer efter dem. Och jag skall förhärliga mig på farao och hela hans här, på hans vagnar och ryttare. Och egyptierna skall erfara att jag är Herren, när jag förhärligar mig på farao, på hans vagnar och ryttare.«

Responsoriepsalm

2 Mos 15:1-6 (R. 1a)

R. Jag vill sjunga till Herrens ära. Högt är han upphöjd.

Jag vill sjunga till Herrens ära. Högt är han upphöjd.

Häst och man störtade han i havet.

Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning.

Han är min Gud, honom vill jag prisa,
min faders Gud, honom vill jag ära. R.

Herren är en stridsman, hans namn är »Herren«.

Han vräkte faraos här och vagnar i havet,
hans bästa kämpar dränktes i Röda havet.

De övertäcktes av vattenmassor,
sjönk i djupet såsom stenar.
Din högra hand, Herre, du härlige och starke,
din högra hand, Herre, krossar fienden. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 12:38–42

Vid den tiden sade några skriftlärda och fariseer till Jesus: »Mästare, vi vill se dig göra ett tecken.« Han svarade: »Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo.«

TISDAG DEN 20 JULI

Läsning

2 Mos 14:21 – 15:1

Mose räckte ut sin hand över havet. Då drev Herren undan havet genom en stark östanvind som blåste hela natten, och han gjorde så havet till torrt land. Och vattnet klövs itu. Och Israels barn gick mitt igenom havet på torr mark, under det att vattnet stod som en mur till höger och till vänster om dem. Och egyptierna, alla faraos hästar, vagnar och ryttare, förföljde dem och kom efter dem ut till mitten av havet. Men när morgonväkten var inne, blickade Herren på egyptiernas här ur eldstoden och molnskyn och sände förvirring i egyptiernas här. Och han lät hjulen falla ifrån deras vagnar, så att det blev svårt för dem att komma framåt. Då sade egyptierna: »Låt oss fly för Israel, ty Herren strider för dem mot egyptierna.«

Men Herren sade till Mose: »Räck ut din hand över havet, så att vattnet vänder tillbaka och kommer över egyptierna, över deras vagnar och ryttare.« Då räckte Mose ut sin hand över havet, och mot morgonen vände havet tillbaka till sin vanliga plats, och egyptierna som flydde möttes av det. Och Herren skingrade egyptierna mitt i havet. Och vattnet som vände tillbaka övertäckte vagnarna och ryttarna, hela faraos här, som hade kommit efter dem ut i havet. Inte en enda av dem kom undan. Men Israels barn gick på torr mark mitt igenom havet, och vattnet stod som en mur till höger och till vänster om dem.

Så räddade Herren den dagen Israel från egyptiernas hand, och Israel såg egyptierna ligga döda på havsstranden. Och när Israel såg hur Herren hade

bevisat sin stora makt på egyptierna, fruktade folket Herren. Och de trodde på Herren och på hans tjänare Mose.

Då sjöng Mose och Israels barn denna lovsång till Herrens ära:

Läsningen följs direkt av nedanstående sång.

Responsoriepsalm

2 Mos 15:8–10, 12, 17 (R. 1a)

R. Jag vill sjunga till Herrens ära. Högt är han upphöjd.

När du fnös av vrede, dämades vattnen upp,
 böljorna reste sig och stod som en mur,
 vattenmassorna stelnade i havets djup.
Då sade fienden: »Jag skall jaga dem och hinna upp dem,
 jag skall utskifta byte och hämnas.
Jag skall dra mitt svärd,
 min hand skall förinta dem.« R.

Du andades på dem, då täcktes de av havet,
 de sjönk som bly i de väldiga vattnen.
Du räckte ut din högra hand,
 då uppslukades de av jorden. R.

Du förde ditt folk in i ditt heliga land
 och planterade dem på det berg som är din egendom,
på den plats som du, Herre, gjort till din boning,
 i det tempel, Herre, som dina händer har berett. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 12:46–50

Vid den tiden då Jesus talade till folket, kom hans mor och hans bröder. De stod utanför och ville tala med honom, och någon sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill tala med dig.« Han svarade honom: »Vem är min mor, och vilka är mina bröder?« Och han visade med handen på sina lärjungar och sade: »Det här är min mor och mina bröder. Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor.«

ONSDAG DEN 21 JULI

Läsning

2 Mos 16:1–5, 9–15

Israels barns hela menighet bröt upp från Elim och kom till öknen Sin, mellan Elim och Sinai, på femtonde dagen i andra månaden efter sitt uttåg ur Egyptens land. Och Israels barns hela menighet knotade mot Mose och Aron i öknen. Israels barn sade till dem: »Ack att vi hade fått dö för Herrens hand i Egyptens land, där vi satt vid köttgrytorna och hade mat nog att äta! Men ni har fört oss hit ut i öknen för att låta hela denna skara dö av hunger.«

Då sade Herren till Mose: »Se, jag vill låta bröd från himmelen regna åt er. Och folket skall gå ut och samla för varje dag så mycket som behövs. Så skall jag sätta dem på prov, för att se om de vill vandra efter min lag eller inte. Och när de på den sjätte dagen tillagar vad de har fört hem, skall det vara dubbelt mot vad de eljest samlar in för varje dag.«

Och Mose sade till Aron: »Säg till Israels barns hela menighet: Träd fram inför Herren, ty han har hört hur ni knotar.« När sedan Aron talade till Israels barns hela menighet, vände de sig mot öknen, och se, då visade sig Herrens härlighet i molnskyn. Och Herren talade till Mose och sade: »Jag har hört hur Israels barn knotar. Tala till dem och säg: Vid aftontiden skall ni få kött att äta, och i morgon skall ni få bröd att mätta er med. Så skall ni erfara att jag är Herren, er Gud.«

Och om aftonen kom vaktlar och övertäckte lägret, och följande morgon låg dagg fallen runt omkring lägret. Och när daggen som hade fallit gick bort, se, då låg över öknen på jorden något fint, såsom fjäll, något fint, likt rimfrost. När Israels barn såg detta, frågade de varandra: »Vad är det?« Ty de visste inte vad det var. Men Mose sade till dem: »Detta är brödet som Herren har gett er till föda.«

Responsoriepsalm

Ps 78:18–19, 23–28 (R. 24b)

R. Herren gav dem bröd från himmelen.

De satte Gud på prov i sina hjärtan,
de begärde mat för sin lystnad.

De talade mot Gud, de sade:

»Kan väl Gud duka ett bord i öknen?« R.

Han gav befallning åt skyarna i höjden
och öppnade himmelens dörrar,
han lät manna regna över dem till föda,
och sände dem korn från himmelen. R.

Änglabröd fick människor äta,
han gav dem mat i överflöd.
Han lät östanvinden fara ut på himmelen,
i sin makt förde han sunnanvinden fram. R.

Och han lät kött regna över dem som stoft,
bevingade fåglar som havets sand.
Han lät det falla ner i sitt läger,
runt omkring sin boning. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Matt 13:1-9

Vid den tiden gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön. Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den, medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på väggkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron.«

TORSDAG DEN 22 JULI

S:TA MARIA FRÅN MAGDALA
Fest

Läsning

Höga V 3:1-4a

Där jag låg på min bädd om natten,
sökte jag honom som min själ har kär,
jag sökte honom, men fann honom inte.
Jag vill stå upp och gå omkring i staden,
på gatorna och på torgen.
Jag vill söka honom som min själ har kär.
Jag sökte honom, men fann honom inte.
Väktarna mötte mig,
där de gick omkring i staden.
Har ni sett honom som min själ har kär?
Knappt hade jag kommit förbi dem,
så fann jag honom som min själ har kär.

eller:

Läsning

2 Kor 5:14-17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem. Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

Responsoriepsalm

Ps 63:2-6, 8-9 (R. 2b)

R. Min själ törstar efter dig Herre, min Gud.

Gud, du är min Gud,
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig,
i ett torrt land som försmäktar utan vatten. R.
Så skådar jag nu efter dig i templet,
för att få se din makt och din ära.
Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig. R.
Så skall jag då lova dig, så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
Min själ blir mättad som av mærg och fett,
och med jublande läppar lovsjunger min mun. R.

Ty du är min hjälp,
och under dina vingars skugga jublar jag.
Min själ håller sig intill dig,
din högra hand beskyddar mig. R.

Halleluja

V. Berätta för oss, Maria, vad du såg på vägen.
Jag kom till Kristi grav, och såg den Uppståndnes härlighet.

Evangelium

Joh 20:1-2, 11-18

Tidigt på morgonen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen för ingången var borta. Hon sprang genast därifrån och kom och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.«

Maria stod och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: »Varför gråter du, kvinna?« Hon svarade: »De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom.« När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: »Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?« Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: »Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.« Jesus sade till henne: »Maria.« Hon vände sig om och sade till honom: »Rabbouni!« (det är hebreiska och betyder mästare). Jesus sade: »Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit

upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud.« Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

FREDAG DEN 23 JULI

Läsning

2 Mos 20:1-17

Gud talade Gud alla dessa ord till Mose på Sinai berg. Han sade: »Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädhuset.

Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig.

Du skall inte göra dig något beläte eller någon bild, vare sig av det som är uppe i himmelen eller av det som är nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden. Du skall inte tillbe sådana, ej heller tjäna dem. Ty jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barn och efterkommande i tredje och fjärde led, när man hatar mig, men som gör nåd med tusenden, när man älskar mig och håller mina bud.

Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall inte låta den bli ostraffad, som missbrukar hans namn.

Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och utföra alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra någon syssla, ej heller din son eller din dotter, ej heller din tjänare eller din tjänarinna eller din dragare, ej heller främlingen som är hos dig inom dina portar. Ty på sex dagar gjorde Herren himmelen och jorden och havet och allt vad som är i dem, men han vilade på sjunde dagen. Därför har Herren välsignat sabbatsdagen och helgat den.

Hedra din fader och din moder, för att du må leva länge i det land som Herren, din Gud, vill ge dig.

Du skall inte dräpa.

Du skall inte begå äktenskapsbrott.

Du skall inte stjäla.

Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

Du skall inte ha begär till din nästas hus. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, ej heller till hans tjänare eller hans tjänarinna, ej heller till hans ox eller hans åsna, ej heller till något annat som tillhör din nästa.«

Responsoriepsalm

Ps 19:8-11 (R. jfr Joh 6:68)

R. Du har det eviga livets ord.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,

Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,

Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

De är dyrbarare än guld, än fint guld i mängd,
de är sötare än honung, än renaste honung. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Matt 13:18–23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Så hör då vad som menas med liknelsen om mannen som sådde. Var gång någon hör ordet om riket utan att förstå, kommer den Onde och snappar bort det som har blivit sått i hans hjärta. Det är sådden på väggkanten. Sådden på de steniga ställena, det är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktig; blir det lidande och förföljelse för ordets skull, kommer han genast på fall. Sådden bland tistlarna, det är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och rikedomens lockelser kväver ordet, så att han inte bär frukt. Men sådden i den goda jorden, det är den som hör ordet och förstår, och han bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.«

Eller om S:ta Birgitta firas:

BIRGITTAS AV VADSTENA HIMMELSKA FÖDELSEDAG

Läsning

Hes 1:4, 28; 2:1–5

Jag, Hesekiel, fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det. Och mitt i det, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm. Som bågen som syns i skyn, när det regnar, så såg skenet ut där runt omkring. Så såg det ut, som tycktes mig vara Herrens härlighet. Och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte, och jag hörde rösten av en som talade.

Han sade till mig: »Du människobarn, stå upp på dina fötter, så vill jag tala med dig.« När han så talade till mig, kom en andekraft i mig och reste upp mig på mina fötter, och jag hörde på honom som talade till mig. Och han sade till mig: »Du människobarn, jag sänder dig till Israels barn, de avfälliga hedningarna, som har avfallit från mig. De och deras fäder har begått överträdelser mot mig ända till den dag som i dag är. Till barnen med hårda pannor och förhårdade hjärtan sänder jag dig, och du skall säga till dem: 'Så säger Herren, Herren.' Och antingen de hör på det eller inte – ty de är ett motsträvigt släkte – så skall de dock erfara att en profet har varit ibland dem.«

Responsoriepsalm

Ps 9:8–13 (R. 12b)

R. Förkunna Herrens gärningar bland folken.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Så blir Herren en borg för den förtryckte,
en borg i tider av nöd,
och de som känner ditt namn förtröstar på dig,
ty du, Herre, överger ingen som söker dig. R.

Lovsjung Herren, som bor i Sion,
förkunna bland folken hans gärningar.
Ty han som hämnas blodsdåd
har kommit ihåg de förtryckta,
han har inte glömt deras klagorop. R.

Halleluja

Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:20–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna. Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

LÖRDAG DEN 24 JULI

Läsning

2 Mos 24:3–8

Mose kom till folket och förkunnade för det alla Herrens ord och alla hans föreskrifter. Då svarade allt folket med en mun och sade: »Efter alla de ord Herren har talat vill vi göra.« Därefter upptecknade Mose alla Herrens ord. Och följande morgon steg han tidigt upp och byggde ett altare nedanför berget. Och han reste där tolv stoder, efter Israels tolv stammar. Och han sände israeliternas unga män iväg till att offra brännoffer, likaså slaktoffer av tjurar till tackoffer åt Herren. Och Mose tog hälften av blodet och slog det i skålar, och den andra hälften av blodet stänkte han

på altaret. Och han tog förbunds boken och föreläste den för folket. Och de sade: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra och lyda.«

Då tog Mose blodet och stänkte av det på folket och sade: »Se, detta är förbundets blod, det förbunds som Herren har slutit med er, i enlighet med alla dessa ord.«

Responsoriepsalm

Ps 50:1-2, 5-6, 14-15 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.

Från Sion, det fullkomligt sköna,
träder Gud fram i glans. R.

»Samla inför mig mina fromma,
som sluter förbund med mig vid offer.«

Himlarna förkunnar att han är rättfärdig,
att Gud är den som skipar rätt. R.

Offra lovets offer åt Gud,
och infria dina löften till den Högste.

»Åkalla mig i nöden,
så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig.« R.

Halleluja

Jfr Jak 1:21

V. Ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er
och som förmår rädda ert liv.

Evangelium

Matt 13:24-30

Vid den tiden lät Jesus folket höra en liknelse: »Med himmelriket är det som när en man hade sått god säd i sin åker. Medan alla låg och sov, kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: 'Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset?' Han svarade: 'Det är en fiende som har varit framme.' Tjänarna frågade: 'Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?' – 'Nej', svarade han, 'då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.' »

SJUTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 25 JULI

Första läsningen

1 Mos 18:20-32

Herren sade: »Klagoropet från Sodom och Gomorra är starkt, och deras synd är mycket svår. Jag går ner och ser efter om de verkligen har handlat så illa som det verkar av klagoropet från staden, det rop som har trängt fram till mig. Om det inte är så, måste jag få veta det.«

Männen gick vidare mot Sodom. Men Abraham stod kvar inför Herren. Och Abraham vände sig till Herren och sade: »Skall du verkligen förintä den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige? Kanske finns det femtio rättfärdiga i staden. Skall du då verkligen förintä den i stället för att skona den för de femtio rättfärdigas skull som bor där? Så kan du inte göra, döda den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige, så att det går den rättfärdige på samma sätt som den orättfärdige. Så kan du inte göra! Skall inte den som är hela jordens domare göra vad som är rätt?« Herren sade: »Om jag finner femtio rättfärdiga i Sodom, skall jag för deras skull skona hela staden.« Abraham fortsatte: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre, jag som är jord och stoft. Kanske fattas det fem för att det skall bli femtio rättfärdiga? Skall du då förgöra hela staden för dessa fem människors skull?« Herren svarade: »Om jag finner fyrtiofem, skall jag inte förgöra den.« Ännu en gång tog Abraham till orda: »Kanske finns där fyrtio?« Herren sade: »Då skall jag inte göra det, för de fyrtios skull.« Abraham sade: »Bli inte vred, Herre, om jag talar, men kanske finns där trettio?« Herren svarade: »Om jag finner trettio, skall jag inte göra det.« Då sade Abraham: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre. Kanske finns där tjugo?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tjugos skull.« Abraham fortsatte: »Bli inte vred, Herre, om jag talar en sista gång, men kanske finns där tio?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tios skull.«

Responsoriepsalm

Ps 138:1–3, 6–8 (R. jfr 3a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 688. När den läses används följande text:

R. Herre, du svarar mig när jag ropar.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta,
inför gudarna sjunga ditt lov.
Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisar ditt namn, du som är god och trofast. R.

Du har gjort långt mer än du lovat.
Du svarade mig när jag ropade,
du fyllde mig med kraft. R.

Hög är Herren, men han ser de låga,
upphöjd och fjärran känner han allt.
När jag drabbas av nöd
bevarar du mitt liv. R.

Mot mina fienders vrede

sträcker du ut din hand,
din starka hand räddar mig.
Herren skall fullborda vad han gör för mig.
Herre, din godhet varar för evigt.
Upphör inte med ditt verk! R.

Andra läsningen

Kol 2:12-14

Ni har blivit begravda med Kristus i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda. Och ni, som var döda genom era överträdelser och ert oomskurna tillstånd, er har Gud gjort levande tillsammans med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser och drog ett streck över det skuldebrev som belastade oss med lagens krav. Han har utplånat det genom att spika det på korset.

Halleluja

Jfr Rom 8:15bc

V. Vi har fått en Ande som ger oss söners rätt,
så att vi kan ropa: Abba! Fader!

Evangelium

Luk 11:1-13

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.« Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

Han sade till dem: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm när han ber om en fisk eller ger honom en skorpion när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?»